

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 13. september 2001

efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (KOM(2001) 213 endelig udg.)

(CON/2001/25)

(2001/C 271/06)

1. Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 21. maj 2001 en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (KOM(2001) 213 endelig udg.), (i det følgende benævnt »forslaget«). Forslaget har til formål at indføre fælles regler for tilsynet med finansielle konglomerater i hele Europa. Mere konkret fastsættes i forslaget, at kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber med hovedkontor i EU, som er en del af et finansielt konglomerat, underlægges supplerende forsigtighedstilsyn. For at opnå et hensigtsmæssigt system indebærer forslaget en rolle for en koordinerende myndighed (koordinatoren), som udpeges blandt de berørte kompetente myndigheder. Forslaget indeholder desuden visse ændringer af tilsynsreguleringen på sektorniveau med henblik på at undgå uensartede spilleregler mellem regulerede enheder inden for de forskellige finansielle sektorer.
2. ECB's kompetence til at afgive udtalelser fremgår af artikel 105, stk. 4, første led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt »traktaten«), og artikel 3.3 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, idet forslaget indeholder bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter og har til formål at fremme det finansielle systems stabilitet. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.
3. Forslagets formål er at indføre en særlig tilsynslovgivning for finansielle konglomerater, og det vil dermed udfylde et væsentligt hul i tilsynssystemet inden for EU, idet visse koncerner bestående af finansieringsinstitutter ikke er omfattet af den gældende sektorregulering. Forslaget indfører supplerende tilsyn med regulerede enheder, der udgør en del af et finansielt konglomerat, med vægt på kapitaldækning, koncerninterne transaktioner og risikokonzentration. Da finansielle konglomerater desuden omfatter regulerede enheder, som sædvanligvis er underlagt tilsyn af forskellige sektormyndigheder i medlemsstaterne, eller eventuelt foretagender i forskellige lande, er der behov for en betydelig grad af koordinering mellem de berørte myndigheder. Forslaget imødekommer behovet for øget koordinering mellem alle berørte myndigheder, idet det letter et supplerende tilsyn, dels med hensyn til udpegning og opgaverne for en koordinerende myndighed, dels med hensyn til udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder. Forslagets kapitel IV indfører nogle ændringer til sektorreglerne inden for fællesskabslovgivningen for at sikre ensartede spilleregler mellem finansielle konglomerater og »homogene« finansielle koncerner, som kun udøver virksomhed inden for én finansiell sektor.
4. ECB kan generelt tilslutte sig forslaget, som man støtter. ECB ser forslaget i lyset af et behov for at tilvejebringe et hensigtsmæssigt grundlag på fællesskabsplan til sikring af den finansielle stabilitet på stadig mere integrerede finansmarkeder i Europa. Ud fra ECB's synspunkt kræver ændringer inden for finansmarkederne som følge af indførelse af euroen en væsentlig udbygning af grundlaget for samarbejde mellem nationale myndigheder indbyrdes og ligeledes inden for Eurosystemet. Forslaget opstiller et indledende grundlag for tilsynsregulering og tilsyn med finansielle konglomerater, som kan ses som generelt sammenhængende. ECB ser med tilfredshed på formålet med forslaget, specielt vedrørende kapitaldækning inden for et finansielt konglomerat med særlig henblik på at undgå gearing flere gange (»multiple gearing«), at overvåge koncerninterne transaktioner samt at sikre tilstrækkelig samarbejde mellem de kompetente myndigheder. ECB har en tilsvarende interesse i, at der skabes et solidt grundlag både institutionelt og reguleringsmæssigt for forsigtighedstilsynet med finansielle konglomerater. Det sker med passende hensyntagen til overordnede krav om gennemsigtighed og klarhed med foranstaltninger, retlig entydighed og en hensigtsmæssig fordeling af opgaver og beføjelser mellem de relevante myndigheder. Anerkendelse af centralbankernes rolle med hensyn til finansiell stabilitet og

deres bidrag til gennemførelse af forsigtighedstilsyn bør også fremgå af et sådant grundlag. Overordnet finder ECB, at forslaget ville kunne udvides for så vidt angår præcisering af visse forhold omkring forsigtighedstilsynet med finansielle konglomerater ud over, hvad der tilsigtes med det foreliggende forslag (jf. nærmere herom nedenfor).

5. For det første: definition og identifikation af et finansielt konglomerat. Indledningsvis skal ECB bemærke, at man finder, at en grundig kortlægning af bestående konglomerater i medlemsstaterne er afgørende for en forståelse af forslaget konkrete virkning og omfang. Med hensyn til den præcise identifikation af et finansielt konglomerat, som bestemt i artikel 2, stk. 13, og i artikel 3, er det ECB's opfattelse, at forslaget kunne fastsætte en procedure for, hvorledes identificeringen af et finansielt konglomerat skal ske. Principielt kunne det påhvile de enheder, som udgør et finansielt konglomerat, at indberette eksistensen af et finansielt konglomerat. På den anden side kunne de kompetente myndigheder være ansvarlige for at undersøge, hvorvidt enheder under tilsyn udgør et konglomerat, og for stadfæstelse af indberetning foretaget af de enheder, som udgør konglomeratet. Under alle omstændigheder ville de kompetente myndigheder have det endelige ansvar for at opnå enighed om identificeringen af et finansielt konglomerat. I forbindelse hermed kunne koordinatoren desuden have til opgave at give Kommissionen underretning om konglomerater, f.eks. efter samme retningslinjer, som gælder for godkendte kreditinstitutter (jf. artikel 11 i direktiv 2000/12/EF) ⁽¹⁾. En liste over finansielle konglomerater underlagt supplerende tilsyn tillige med de regulerede enheder, som indgår i konglomeratet, og deres respektive koordinators kunne endvidere offentliggøres, f.eks. en gang om året, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

6. Anvendelsesområdet beror på en definition af finansielt konglomerat, som omfatter følgende elementer: tilstedeværelsen inden for koncernen af både en forsikringsselskab eller genforsikringsselskab og mindst én anden enhed fra en anden finansiell sektor, tilstedeværelsen inden for koncernen af mindst én reguleret enhed (kreditinstitut, investeringselskab eller forsikringsselskab), væsentlige aktiviteter på tværs af sektorerne og udbud af hovedsagelig finansielle tjenesteydelser. Angående det sidste kriterium skal ECB fremhæve tre aspekter. For det første er udbud af hovedsagelig finansielle tjenesteydelser på sin side bestemt af definitionen af »finansiell sektor«. Sidstnævnte definition, jf. artikel 2, stk. 7, omfatter bank-, forsikrings- og investeringssektoren. ECB bemærker, at denne definition faktisk udelukker hovedparten af kollektiv portefølje-

føljeforvaltningsvirksomhed fra den finansielle sektor. Dette synes ikke hensigtsmæssigt under hensyn til arten og betydningen af dette segment inden for finansiell tjenesteydelsesvirksomhed. I denne forbindelse skal ECB minde om, at efter den faktiske vedtagelse af forslag til direktiv om ændring af direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på at regulere administrationselskaber og forenklede prospekter ⁽²⁾, vil administrationselskaber være omfattet af harmoniserede regler om tilsyn. Ved ændringerne af det nævnte direktiv vil administrationselskaber få tilladelse til også at udøve porteføljestyring af investeringer i finansielle instrumenter på enkeltkunde-basis, hvilket er en tjenesteydelse, som også udbydes af banker og investeringselskaber. Udøvelse af kollektiv porteføljeforvaltningsvirksomhed bør derfor være omfattet af definitionen af »finansiell sektor«. Det bemærkes desuden, at artikel 4 i forslaget bestemmer, at der skal ske supplerende tilsyn med alle regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat, som enten er hovedkontor for et konglomerat eller datterselskaber af et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor inden for Fællesskabet, eller mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF ⁽³⁾, eller på anden måde er omfattet af forslaget i henhold til artikel 4. Artikel 2, stk. 4, i forslaget definerer en »reguleret enhed« som et kreditinstitut, et forsikringsselskab og et investeringselskab. På baggrund heraf foreslår ECB, at administrationselskaber på basis af en costbenefitanalyse omfattes af definitionen af reguleret enhed i artikel 2, stk. 4, og dermed bliver underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med forslaget.

For det andet skal ECB foreslå, at poster uden for balancen kunne indgå i tærskelværdierne i artikel 3, stk. 1, ved bestemmelse af betydningen af bank- og investeringssektorerne inden for en koncern. Medtagelse af poster uden for balancen er efter artikel 3, stk. 3, litra c), gjort betinget af enighed blandt de kompetente myndigheder. Indberetning udelukkende baseret på balanceposter kan imidlertid være utilstrækkelig i tilfælde, hvor poster uden for balancen udgør en betydelig andel af den samlede virksomhed.

For det tredje skal ECB bemærke, ligeledes med hensyn til artikel 3, stk. 1, at forslaget ikke tager stilling til muligheden for delvist ejede enheder, hvor beregning af tærskelværdier ud fra samlede balancetal kan være vildledende. Artikel 3, stk. 1, kunne derfor også tage hensyn til beregning af tærskelværdier på pro rata-basis.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, vedrørende Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på en regulering af administrationselskaber og forenklede prospekter, (COD(1998) 0242).

⁽³⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

7. For at muliggøre identifikation af enheder inden for et finansielt konglomerat indeholder forslaget i artikel 2, stk. 11, en definition af »koncern«, som henviser til tilstedeværelsen af »snævre forbindelser« mellem fysiske eller juridiske personer. Begrebet »snævre forbindelser« er afledt fra begrebet »snævre forbindelser«, som blev indført i sektordirektiverne ved det såkaldte post-BCCI-direktiv (direktiv 95/26/EF)⁽¹⁾, som specielt refererer til foretagender, som i henhold til direktiv 83/349/EØF skal udarbejde konsoliderede regnskaber. Definitionen anvendt i artikel 2, stk. 12, i forslaget omfatter desuden andre tilfælde, som f.eks. »en situation, hvor en eller flere personer efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse på en anden«, uafhængig af, om en sådan bestemmende indflydelse udøves i henhold til aftale eller til en bestemmelse i vedtægterne (som det omvendt kræves i det nævnte direktiv for konsolidering af regnskaber). Uanset at det anerkendes, at den kompetente myndighed bør have tilstrækkelig skønsmulighed ved afgørelsen af, hvilke enheder der indgår i et finansielt konglomerat, og derfor bør være omfattet af supplerende tilsyn, skal det dog påpeges, at det ikke bør skade den nødvendige ensartethed i den fremtidige administration af forslaget i de enkelte medlemsstater.
8. For det andet: udøvelsen af det supplerende tilsyn og koordinatorens rolle. ECB bemærker, at der ikke findes nogen formel definition af det gennemgående udtryk »kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn«, som der f.eks. henvises til i artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 7. Overskriften til artikel 7 og ordlyden af artikel 7, stk. 1, giver faktisk indtryk af, at det er koordinatoren, som er den kompetente myndighed med ansvar for det supplerende tilsyn. Dette bør præciseres. Efter ECB's opfattelse er det eventuelt ikke praktisk, at koordinatoren i artikel 7, stk. 1, kan udgøres af mere end én kompetent myndighed. Det betyder, at koordinatoren faktisk kan omfatte flere kompetente myndigheder. ECB konstaterer, at koordinatorens rolle skal være at bidrage til en forenkling, snarere end det modsatte. ECB ville derfor foretrække, at rollen som koordinator kun tildeles én kompetent myndighed. ECB konstaterer endvidere, at i henhold til artikel 7, stk. 3, i forslaget informerer koordinatoren for det supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater og Kommissionen om udpegningen. ECB mener, at behovet for gennemsigtighed med det institutionelle grundlag for finansielt tilsyn inden for Fællesskabet indebærer, at der bør være lovkrav om, at de regulerede og ikke-regulerede enheder i et finansielt konglomerat også informeres om udpegningen af koordinatoren, f.eks. gennem moderselskabet i konglomeratet eller den regulerede enhed beliggende i koordinatorens retsområde, og tilsvarende tillige offentligheden. Således fremhæver Den Internationale Monetære Fonds regler om god skik med hensyn til gennemsigtighed i monetær og finansiell politik (»Code of Good Practices on Transparency in Monetary and Financial Policies«) i afsnit 5.1.2, at de finansielle myndigheders opgaver og hjemmel med hensyn til varetagelse af finansielle beføjelser bør offentliggøres. ECB skal i denne sammenhæng bemærke, at de fleste bestemmelser i forslaget beror på samarbejde og koordinationsaftaler mellem de kompetente myndigheder. Dette gælder f.eks. i artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 4, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 6, artikel 13, stk. 2, samt i bilag I og II. Den praktiske anvendelighed af disse bestemmelser beror derfor på indgåelse af konkrete og skriftlige ordninger og aftaler mellem de kompetente myndigheder for de regulerede enheder, som indgår i konglomeratet. Det er ECB's opfattelse, at de kompetente myndigheder bør have mulighed for at offentliggøre sådanne aftaler, især ved optagelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. ECB finder desuden, at der i forbindelse med gennemførelsen af disse ordninger bør tilstræbes en vis tilnærmelse i hovedtrækkene, uden at det går ud over den nødvendige fleksibilitet i tilsynsordningerne, for at opnå en tilstrækkelig gennemsigtighed og klarhed i tilsynsgrundlaget, såvel som lige og effektiv tilsynsmæssig behandling af alle finansielle konglomerater.
9. For så vidt angår bestemmelserne om udpegning af koordinatoren, jf. artikel 7, stk. 2, ville ECB foretrække, at de objektive kriterier opregnet i denne bestemmelse tillægges større vægt end de kompetente myndigheders skøn med hensyn til indgåelse af aftale om koordinator fra gang til gang. Sidstnævnte løsning kunne bestå som et alternativ. Begrundelsen herfor er, at objektive kriterier for udpegning af koordinatoren bedre vil opfylde behovet for gennemsigtighed, klarhed og retlig entydighed i forbindelse med supplerende tilsyn med finansielle konglomerater. ECB skal desuden bemærke, at nogle af principperne for udpegning af koordinatoren, jf. artikel 7, stk. 2, litra b), nr. ii), iii) og iv), afhænger af faktorer, som tidsmæssigt kan ændre sig, såsom »den største balancesum«. I forbindelse hermed mener ECB, at udpegningen af koordinatoren under alle omstændigheder bør være gældende for en given mindsteperode, som kan defineres i forslaget, og uafhængig af ændringer i sådanne dynamiske faktorer, bortset fra tilfælde af store ændringer i sammensætningen af et konglomerat. Dette ville ikke blot sikre en vis grad af kontinuitet i det supplerende tilsyn, men er tillige begrundet ud fra behovet for gennemsigtighed, klarhed og retlig entydighed.
10. For så vidt angår koordinatorens opgaver, jf. artikel 8, ser ECB positivt på den foreslåede række af bundne hverv. ECB finder, at koordinatoren bør tildeles en aktiv rolle med hensyn til overvågning af det finansielle konglomerat. Af hensyn til gennemsigtighed og klarhed i forhold til markedsdeltagerne og offentligheden skal ECB foreslå, at koordinatoren ud over de opgaver, som er nævnt i artikel 8, stk. 1, også får til opgave at koordinere, i samarbejde med de kompetente myndigheder og under iagttagelse af sektorregler, information til offentligheden om beslutninger, som er af betydning for det finansielle konglomerat som helhed.

(1) EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7.

11. ECB konstaterer, at supplerende tilsyn for så vidt angår kapitaldækning, concerninterne transaktioner og risikokoncentration ligeledes beror på effektive samarbejdsordninger mellem de kompetente myndigheder. Dette kunne føre til usikkerhed omkring strukturen af det tilsynsmæssige grundlag, som af principielle grunde bør være veldefineret på alle punkter og ikke svækkes af uklarheder med hensyn til dets effektivitet. Spørgsmålet om ensartede spilleregler for finansielle institutioner kan blive af stadig større betydning inden for det foreslåede system, og risikoen for regelarbitrage bør i videst muligt omfang søges undgået. For at undgå fortolkningstvivil bør f.eks. tværsektoriel kapital på konglomeratplan defineres, idet sektordirektiverne ikke er harmoniserede for så vidt angår egenkapitalelementer. Desuden afgør forslaget ikke, hvilken national lovgivning finder anvendelse på det supplerende tilsyn med konglomerater. Ifølge artikel 8, stk. 1, litra b), synes den anvendelige lov at være loven i den medlemsstat, hvor koordinatoren er hjemmehørende. Men denne forståelse er muligvis tvivlsom ved læsning af bilag I og II, som i almindelighed bestemmer, at de kompetente myndigheder bør indgå en aftale om anvendelse af tilsynsregler. Det er ECB's opfattelse, at en løsning til at bringe større klarhed kunne være at fastsætte, at den relevante nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor koordinatoren er hjemmehørende, er den anvendelige lov på dispositioner foretaget af koordinatoren i det supplerende tilsyn med finansielle konglomerater. Forslaget må imidlertid klargøre, hvilken lov er anvendelig i tilfælde, hvor koordinatoren er sammensat af flere myndigheder. På den anden side er der i nogle af forslagets bestemmelser mulighed for, at de kompetente myndigheder kan deltage i det supplerende tilsyn. For eksempel har de kompetente myndigheder beføjelse til at gennemføre foranstaltninger til at bringe observerede overtrædelser til ophør, jf. artikel 13. I denne forbindelse kan en kompetent myndigheds anvendelse af foranstaltninger over for enheder inden for et konglomerat, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, give anledning til problemer med lovvalg og med udpegning af den domstol, som har kompetence til prøvelse af afgørelser. ECB foreslår derfor, at forslaget foretager en skarpere skelnen mellem udøvelse af supplerende tilsynsopgaver, som påhviler de kompetente myndigheder, og koordinatorens opgaver.
12. For det tredje: krisehåndtering. ECB forstår, at grundlaget for forsigtighedstilsyn i forslaget omfatter tilfælde af krisehåndtering på det finansielle konglomerats plan. Koordinatorens opgaver som defineret i artikel 8, stk. 1, omfatter specielt »koordinering af indsamling og formidling af relevante eller væsentlige oplysninger i [...] krisituationer« og »planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter [...] i krisituationer«. Dette berører ikke udøvelse af national kompetence, herunder andre relevante myndigheds opgaver ved krisehåndtering. ECB finder dog, at den meget generelle bestemmelse i sidste afsnit i artikel 9, stk. 1, muligvis ikke støtter koordinatorens rolle i sådanne situationer, eftersom den kan synes uforenelig med de opgaver, som i særlig grad angår »krisituationer«. ECB ser det imidlertid som positivt, at koordinatoren tildeles en sådan opgave, eftersom dette specielt er i tråd med anbefalingerne i Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs rapport om finansiell krisehåndtering. ECB skal i denne sammenhæng også minde om, at rapporten anbefaler, at i en krisituation bør alle myndigheder, som forventes at blive berørt, informeres rettidigt. Dette omfatter i henhold til Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs rapport centralbanker og myndigheder med ansvar for overvågning af betalingssystemer. ECB skal derfor gentage, at centralbankernes rolle med henblik på at sikre den finansielle stabilitet gør det berettiget, at de kompetente myndigheder og koordinatoren informerer centralbankerne, også i tilfælde af en krisituation på et finansielt konglomerats plan.
13. For det fjerde: samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. ECB ser positivt på forslagets artikel 9. Efter ECB's fortolkning indeholder artikel 9, stk. 1, ufravigelige krav til de kompetente myndigheder om at samarbejde og udveksle information, såvel generelt som i specielle tilfælde. ECB betragter det også som positivt, at der udveksles oplysninger efter anmodning og på initiativ af den kompetente myndighed selv. Det er derfor ECB's opfattelse, at der ikke bør være nogen begrænsninger for samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder for regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat. Som omtalt ovenfor for så vidt angår krisehåndtering finder ECB, at rækkevidden af sidste afsnit af artikel 9, stk. 1, er for vid i lyset af de ufravigelige bestemmelser i artikel 9, stk. 1. Medens ECB på den ene side anerkender behovet for fleksibilitet i forholdet mellem de kompetente myndigheder, i særlig grad for så vidt angår deres respektive institutionelle beføjelser, finder man på den anden side, at en sådan fleksibilitet kan opnås i praksis inden for rammerne af de ordninger, som tilvejebringes mellem de kompetente myndigheder.
14. For det femte: forslagets henvisning til centralbanker og Eurosystemet. ECB kan tilslutte sig henvisningen i artikel 9, stk. 1, om, at »De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med sektorreglernes bestemmelser også udveksle oplysninger med følgende myndigheder, hvis det er nødvendigt for udøvelsen af deres forskellige opgaver vedrørende regulerede enheder i et finansielt konglomerat: centralbanker, andre organer med en tilsvarende funktion i deres egenskab af monetære myndigheder og, hvis det er hensigtsmæssigt, andre myndigheder med ansvar for kontrol med betalingssystemer«. Det er ECB's opfattelse, at denne bestemmelse fjerner eventuelle retlige begrænsninger på fællesskabsplan for tilsynsmæssig udveksling af oplysninger om finansielle konglomerater mellem de kompetente myndigheder (uafhængig af deres forpligtelser på sektorplan) og centralbanker og myndigheder med ansvar for kontrol med betalingssystemer. I tilknytning hertil skal ECB først omtale et terminologisk spørgsmål. På den ene side er alle monetære myndigheder inden for Den Europæiske Union centralbanker, såvel i praksis som i henhold til traktaten i forbindelse med ØMU. Den monetære myndighed for 12 af medlemsstaterne er Eurosystemet. På den anden side er centralbankerne i medlems-

- staterne og Eurosystemet også de eneste myndigheder inden for Fællesskabet med ansvar for kontrol med betalingsystemer. Aftalememorandum om samarbejde mellem myndigheder med ansvar for overvågning af betalings-systemer og banktilsynsmyndigheder i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union («Memorandum of understanding on cooperation between payment systems overseers and banking supervisors in Stage Three of Economic and Monetary Union») ⁽¹⁾ giver et dækkende indtryk af dette system. ECB ønsker derfor, at det nævnte afsnit i artikel 9, stk. 1, præciseres ved følgende omformulering: »[...] centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.« Der er to grunde til at inkludere ESCB og ECB. For det første: Efter oprettelsen af Eurosystemet indebærer informationsudveksling med centralbankerne i Eurosystemet en grænseoverskridende dimension, som endnu ikke er kommet til udtryk i sektordirektiverne. For det andet: Information, som er meddelt en centralbank i Eurosystemet, kan udveksles mellem Eurosystemets centralbanker. Efter ECB's opfattelse vil forslaget ordlyd bidrage til at fastholde forældede begreber. I denne forbindelse ville det være ønskeligt, såfremt forslaget indeholdt en betragtning, hvor etableringen af Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kommer til udtryk.
15. ECB skal endvidere bemærke, at henvisningen i artikel 9, stk. 1, om udveksling af tilsynsmæssig information med centralbanker kan være en anerkendelse af centralbankernes rolle i tilsynssystemet for finansielle konglomerater. ECB skal understrege, at overvågning af risici, som er forbundet med transaktioner inden for store og komplekse multinationale institutioner, er et direkte anliggende for centralbanker. Centralbankernes traditionelle opmærksomhed på systemisk risiko, kombineret med deres viden om penge- og værdipapirmarkedene og infrastrukturer på markederne, samt deres funktion i forbindelse med overvågning af betalings- og afviklingssystemer giver dem et enestående grundlag for at opdage trusler mod stabiliteten i det finansielle system. I sammenhæng hermed vil informationsudveksling på det tilsynsmæssige område med centralbankerne være en hjælp i overvågningen og i bestræbelserne på at sikre systemisk stabilitet i Fællesskabet. ECB finder desuden, at i betragtning af forslagens formål om at bedømme systemisk risiko i finansielle konglomerater på fællesskabsniveau får euroområde-perspektivet særlig betydning. Det må antages, at store og komplekse finansielle koncerners handlemåde vil få indflydelse på såvel penge- og kapitalmarkederne som betalings- og afviklingssystemerne over landegrænserne. Her vil netværket af centralbanker i Eurosystemet bedre kunne overvåge risikoen mod den finansielle stabilitet inden for området med den fælles valuta.
16. For det sjette: komitologiproceduren. ECB kan støtte forslaget til komitologiprocedure, jf. artikel 16 og 17, som har som hovedformål at inddrage den markeds- og lovgivningsmæssige udvikling inden for grundelementerne i forslaget samt at sikre en ensartet anvendelse. Oprettelsen af et udvalg for finansielle konglomerater er derfor et centralt led i forslaget. ECB kan tilslutte sig den foreslåede fremgangsmåde, som senest fik støtte gennem rapporten fra vismandsudvalget for regulering af de europæiske værdipapirmarkeder. Det bør dog erindres, at begrundelsen for komitologiprocedurer ikke blot bør være et spørgsmål om teknisk mulighed, men også om passende sikring af gennemsigtighed og de pågældende fællesskabsinstitutioners rettigheder. ECB skal også minde om vismandsudvalgets konklusion om nødvendigheden af at oprette et reguleringssystem på fællesskabsplan, som er fleksibelt, og som hurtigt kan tilpasses ændrede behov. ECB skal i sammenhæng hermed påpege, at samarbejde mellem tilsyn med hensyn til tilnærmelse af tilsynsmæssig praksis og gennemførelsen af direktivforslaget, især hvad angår hovedtrækkene i samarbejdsordninger mellem de kompetente myndigheder, bør være et vigtigt led i den videre regulering af finansielle konglomerater på fællesskabsplan. En periodisk kortlægning af finansielle konglomerater ville også være nyttig.
17. Denne udtalelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 13. september 2001.
- Willem F. DUISENBERG
Formand for ECB

⁽¹⁾ ECB-pressemeldelse af 2. april 2001: «Memorandum of understanding on cooperation between payment systems overseers and banking supervisors in Stage Three of Economic and Monetary Union».